

Kaj Andresen: Jeg skal give en ganske kort oversigt over forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1963 til 31. marts 1964 efter indregning af de i går vedtagne ændringsforslag.

På det fremsatte finanslovsforslag var der på drifts- og anlægsbudgettet opført indtægter til et beløb af 10.455.345.985 kr. og udgifter til et beløb af 9.843.312.409 kr. De vedtagne ændringsforslag medfører merindtægter på 347.276.108 kr. og merudgifter på 447.219.699 kr., således at merindtægten på drifts- og anlægsbudgettet nedsættes med 99.943.591 kr. til et driftsoverskud på 512.089.985 kr.

Forskydningerne på formue- og kapitalbudgettet medfører, at der sker en forbedring i mellemværendet med Danmarks nationalbank på 496.945.636 kr. fordelt med 356.945.636 kr. til indsættelse på finansministeriets kontokurant, 50 mill. kr. til afskrivning på statsforskrivningen af 1960 og 90 mill. kr. til hensættelse på en konto vedrørende invalide- og folkepension.

Jeg kan herefter på udvalgsflertallet — venstres, det konservative folkepartis, det radikale venstres og socialdemokratiets — vegne anbefale finanslovsforslaget til vedtagelse.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg skal ganske kort i lighed med, hvad jeg har gjort tidligere, og forinden det foreliggende finanslovsforslag endeligt vedtages, indledningsvis blot meddele, at mit partis stilling til finanslovsforslaget er uforandret, og at mit parti af grunde, jeg tidligere har omtalt, hverken vil stemme for eller imod lovsforslaget her ved tredje behandlings afslutning, men at vi vil afholde os fra at stemme.

Den forholdsvis lange debat i går omhandlede de stillede ændringsforslag til finanslovsforslaget med mere. Det var efter min opfattelse i hovedsagen en debat om besparelser. Det var karakteristisk for denne debat, at ikke ét eneste æret medlem fra de øvrige partier, ikke engang det ærede medlem hr. Johan Nielsen, ikke én eneste æret ordfører og ikke én eneste højtæret minister sagde blot ét eneste ord om mulige besparelser på de militære budgetter. Når det er sådan, og sådan viste det sig altså at være under debatten i går, ja, så siger det næsten

sig selv, at vi i mit parti ikke kan tage den megen sparesnak særlig alvorligt, tværtimod.

Under første behandling af finanslovsforslaget den 11. december 1962 udtalte jeg bl. a., at vi også herhjemme har hellige køer, og at vort lands hellige ko er militærvæsenet i alle dets former og i alle dets afskygninger. Efter sparedebatten i går synes jeg, at jeg har lov til ikke alene at gentage, men også at fastholde disse udtalelser.

„Dette land svømmer ikke ligefrem i penge, tværtimod befinder vi os vel nærmest på grænsen af et økonomisk sammenbrud.“

Således udtalte det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen sig bl. a. forleden dag her i folketinget — det citerede er at finde i Folketingstidende 1962-63 sp. 4557 — således udtalte det ærede medlem sig, da han var sit partis ordfører, ordfører ikke vedrørende et fremsat lovsforslag om yderligere bevillinger til forsvaret, men ordfører vedrørende lovsforslaget om yderligere bevillinger til rigshospitalet.

Hvorvidt vi her i landet i øjeblikket befinder os blot i nærheden af et økonomisk sammenbrud, det tør jeg ikke på nuværende tidspunkt dømme om, og det er jeg slet ikke dygtig nok til at dømme om. Men jeg er helt enig med det ærede medlem i, at vi i øjeblikket så afgjort ikke ligefrem svømmer i penge, penge, som vi ikke ved hvad vi skal bruge til, tværtimod, og den næste sag på dagsordenen her i dag taler da også sit tydelige sprog om, hvorledes det egentlig står til.

Jeg ved godt — jeg beklager mig aldeles ikke — at når vi i det høje folketing taler imod Danmarks efter vor opfattelse helt usandsynlige udgifter til militære formål, udgifter, som vort land efter vor opfattelse ikke i længden kan vedblive at klare, så taler vi for døve øren, ja, mere end det. Vi må så indtil videre trøste os med, at stillingen ude i landet efter alt at dømme er noget anderledes end her, trøste os med, at flere og flere efterhånden indser, hvor vanvittigt det er fortsat at smide ofte surt tjente milliardbeløb i det bundløse kar, der hedder dansk militærvæsen.

For mig er der ikke ringeste tvivl om, at et vendepunkt er ved at blive nået,